

Moje ERASMUS iskustvo: München by Hrvoje

Još sam od prve godine fakulteta želio otići na studentsku razmjenu, ali ta se želja napokon realizirala tek na zadnjoj godini mog diplomskog studija geoinformatike, ove akademske godine. Pretpostavljam da sam na preddiplomskom studiju imao određeni strah. S obzirom na to da sam završio gimnaziju, želio sam steći određeno zvanje prije nego što se uputim u avanturu svog života. Da, studentska mi je razmjena bila dosad najbolja odluka u životu.

Tako je došla i prva godina diplomskog studija, donesena je odluka, ali su došli i prvi problemi. Baš te godine nije bilo moguće prijaviti München, moju najveću želju za odlazak na razmjenu. Kako je do toga došlo zbog 'tehničkih problema'; na Tehničkom sveučilištu u Münchenu (TUM) došlo je do promjene uprave te međuinstitucijski sporazum o razmjeni nije na vrijeme potpisan, odlučio sam pričekati sljedeću godinu. Ta je godina došla, i uz kolegu Vedrana Vladića odabran sam za razmjenu u Münchenu. Zašto sam htio samo München? Prvenstveno zbog činjenice što je Tehničko sveučilište u Münchenu jedno je od vodećih svjetskih i europskih sveučilišta i bio sam siguran da ću tu steći nova znanja, ideje i iskustva. A i mama i djevojka su bile sretne jer je München jako blizu. :)

Uz rješavanje silne papirologije i ostalih stvari, dvije su stvari najvažnije prije odlaska: pronaći smještaj i odabrati predmete. Ako poznajete nekoga tko živi u Münchenu, onda znate da je dobiti smještaj kao dobiti na lotu. A Vedran i ja smo ga očito dobili! Nakon poslanih 50-ak mailova, upita za smještaj preko raznih oglasa, Facebook grupa i sl. (i niti jednog odgovora) stigao je mail s TUM-a, odnosno od studentskog zbora koji je zadužen za određene domove u Münchenu. Ponudili su nam smještaj u jednom od domova, ali nam nisu mogli reći u kojem domu, kakav smještaj, koja je cijena, a odgovoriti smo trebali u roku jednog dana. Pošto drugu opciju nismo imali, prihvatili smo ponudu naslijepo. I, iako se poslije ispostavilo da je taj studentski dom najlošiji u gradu i da je to

bila zadnja akademska godina prije njegovog rušenja, ne bih ga mijenjao za najbolji hotel u gradu! I da, pojam „najlošiji u gradu“ u Hrvatskoj i Njemačkoj nikako nije isti. Usporedbe radi, namještaj je u rangu šare, a sobe su duplo veće i jednokrevetne. Na svakom ulazu nalazi se 6 jednokrevetnih soba koje dijele dvije kupaone i kuhinju. Cijena doma je 290 € mjesečno, što uzima velik dio mjesečne financijske potpore iz Erasmus-sredstava od 410 €. Ništa manje muke nije bilo ni s odabirom predmeta. Uspjeli smo pronaći tek 11 predmeta koji se predaju na engleskom jeziku, te za 4 nismo mogli pronaći informaciju koliko ECTS bodova nose, ali smo ipak nekako popunili Learning agreement. Po dolasku smo u München, naravno, promijenili sve predmete; neke jer se ipak nisu održavali na engleskom jeziku ili se uopće nisu održavali, a neke zbog preklapanja u rasporedu. Ono što uskoro čeka naš fakultet, moduli, u Münchenu je već praksa. Više predmeta čini jedan modul i na kraju semestra piše se jedan ispit iz modula, a ne iz svih predmeta. Također, nema kolokvija te postoji samo jedan ispitni rok. Svi su ispiti, naravno, bili nagurani u dva tjedna, iako je ispitni period trajao skoro dva mjeseca. Većina (4/6) konačnih modula bili su dio diplomskog studija Cartography, koji se odvija na četiri različita sveučilišta: TUM u Münchenu, TUW u Beču, TUD u Dresdenu i na Sveučilištu Twente. Taj je diplomski studij jako primamljiv studentima iz cijelog svijeta jer se prvi semestar sluša u Münchenu, drugi u Beču, treći u Dresdenu, a diplomski se rad u zadnjem semestru može pisati na bilo kojem od četiri ponuđena sveučilišta te su online predavanja Sveučilišta Twente uključena u program u prvom i trećem semestru. Jedan od druga dva predmeta bio je njemački kao strani jezik, a drugi dio ESPACE (Earth Oriented Space Science and Technology) diplomskog studija. Koncept je nastave drugačiji nego na našem fakultetu. Predavanja i vježbe nisu izričito odvojeni, već se održavaju u istom terminu, svaki tjedan ili predavanja ili vježbe, prema unaprijed dogovorenom rasporedu. Dolasci na predavanja nisu obavezni, kao ni rješavanje zadataka iz vježbi. Uvjeta za potpis zapravo nema, ali većina studenata redovno dolazi na predavanja i rješava

zadatke s vježbi. Za ispite sam učio više nego na svim godinama prije u Zagrebu i moram priznati da su bili doista teški. Najgore je što je veoma teško procijeniti kako si napisao, hoćeš li pasti ili ne, a rezultati se čekaju i do dva mjeseca. Ovisno o predmetu, predavanja drži više različitih profesora, uključujući i ljude iz struke. Dio nastave su i posjeti profesionalnim tvrtkama, poput posjeta njemačkom sjedištu tvrtke Esri, vodećem svjetskom proizvođaču GIS softvera, u Kranzbergu. Na početku semestra moguće je dobiti mentora, studenta s fakulteta, koji služi kao osobna podrška studentima na razmjeni. U sklopu programa mentorstva organizirana su i tri izleta tijekom semestra: planinarjenje oko Schliersee (jezero u Alpama), obilazak pivovare Erdinger u Erdingu s uključenim tradicionalnim bavarskim doručkom (Weißwürste) i kušanjem svih vrsta piva koje proizvode, te izlet u Nürnberg u vrijeme održavanja poznatog Božićnog sajma. Studentske su menze dosta skupe, a kvalitetom puno lošije nego u Zagrebu.

Iako sam u dom mogao useliti tek 1. 10, u München sam stigao par dana ranije zbog utakmice Bayern – Dinamo na jednom od najmodernijih stadiona na svijetu, münchenskoj Allianz Areni. Uz Oktoberfest, najveću pučku feštu na svijetu koju godišnje posjeti preko sedam milijuna ljudi, definitivno idealan početak. Tih prvih par dana prije useljenja u dom odsjeo sam kod prijatelja Danijela. Kad smo prvi dan nakon mog dolaska išli vidjeti gdje se dom nalazi, shvatili smo da sam u istom kvartu, 5 minuta pješice od njegovog stana.

Par dana nakon useljenja izlazim van iz doma i vidim poznato lice. Susjed iz Jaske, koji s obitelji već duže vrijeme radi i živi u Münchenu, ali je redovito i doma, živi u zgradi preko puta moje. Nedugo nakon toga shvatio sam da moja tri prijatelja, tri brata: Petar, Matija i Josip, žive u istoj ulici kao i ja. Znao sam da u Münchenu ne možeš pobjeći od Hrvata, ne možeš nas ne čuti na ulici, na trgovinama, u gradu postoji velik broj hrvatskih kafića, svake nedjelje je hrvatska misa u crkvi na Marienplatzu, glavnom münchenkom trgu, ali ovakvu koncentraciju tako bliskih ljudi na tako malom prostoru, u gradu od 1,4 milijuna ljudi, definitivno nisam očekivao.

München je grad u koji se nije teško zaljubiti. Engleski vrt (Englischer Garten), najveći i najljepši park u Münchenu i jedan od najvećih gradskih parkova na svijetu (veći od londonskog Hyde Parka i Central Parka u New Yorku), moj je favorit za najbolje mjesto u gradu. Idealno je mjesto za uživanje u prirodi, šetnju, vožnju biciklom, učenje ili čitanje knjige u hladovini drveća, ili pak uživanje u bavarskom pivu u jednom od pivskih vrtova. To je mjesto gdje se posjetitelji u ljetnim mjesecima kupaju u rijeci Isar, čiji dio toka prolazi sredinom parka, a mladi se ljudi druže na pikniku uz gitaru i neizostavnu gajbu pive na jednoj od livada. Dolinom se Isara cijeli grad od sjevera prema jugu može prijeći biciklom ili pješice, a uživanje uz roštilj kraj rijeke dopušteno je na određenim lokacijama gdje se redovito stvaraju gužve čim dođe lijepo vrijeme. Tradicionalnu bavarsku hranu i pivo užitak je probati u nekoj od brojnih pivnica, a posebice u najvećoj i najpoznatijoj pivnici Hofbräuhaus, tzv. Hitlerovoj pivnici. Brojni muzeji prava su poslastica za sve ljubitelje umjetnosti, a Deutsches Museum, Alte Pinakothek i Neu Pinakothek spadaju u sam svjetski vrh. München nudi bogat noćni život gdje svatko može pronaći nešto po svom ukusu. Svi dijelovi grada odlično su povezani javnim prijevozom koji čine podzemna željeznica (U-Bahn), brza (pri)gradska željeznica (S-Bahn), autobusi i tramvaji. Nakon šest mjeseci života u Münchenu moram priznati da me grad osvojio i da ću se sigurno često vraćati.

Hrvoje Sertić

